

Handel med Brændevin, Vin og skattepligtigt Øl sammen med den øvrige Handelsnæring, og derfor at indskrænke det foreliggende Lovforslag til Ordning af Beværternæringen og hvad dermed staar i nær Forbindelse. Det er ogsaa denne sidste Næringsdrift, hvis bedre Ordning for Tiden er mest paatrængende, og ved saaledes af Lovforslaget, som det er kommet fra det andet Ting, at udelade §§ 17—20, 24, 27, 28 og i øvrigt alle Bestemmelser vedrørende Handel med Brændevin, Vin og skattepligtigt Øl, ville mange Spørgsmaal, om hvilke det mulig kunde have Banke- lighed at komme til Enighed med det andet Ting, være udstudte til senere Overvejelse.

Med Genhold til disse mere almindelige Betragtninger skal Udvalget nu fremkomme med nogle Bemærkninger om, hvorledes man foreløbig formener at Beværternæringen kan ordnes paa en Maade, som turde betragtes som tilfredsstillende i alt Fald for Tiden, og som Udvalget derhos tør antage ikke vilde kunne møde nogen principiel Modstand fra de øvrige Lovgivningsfaktors Side; idet det, saafremt denne Antagelse maatte vise sig rigtig, forbeholdes nærmere at udforme Udvalgets Tanke i Endringsforslag til det fra det andet Ting vedtagne Lovforslag.

Beværternæringen deles som i Lovforslaget i Beværtning med Ret til Udfænkning af Brændevin, Vin og skattepligtigt Øl og i Beværtning uden saadan Udfækningsret.

A. Beværtning med Ret til Udfænkning af Brændevin, Vin og skattepligtigt Øl.

Da det som alt foran bemærket formentlig maa tillægges stor Betydning, at der i videst muligt Omfang gives Kommunalbestyrelsen Ret til, under Centraladministrationens Tilsyn, at tage Bestemmelse om denne Næringsdrifts Ordning saavel i Almindelighed som i Enkelthederne, har Udvalget været bænkt paa at foreslaa følgende:

1) Bortset fra de nuværende Udfækningssteder, der selvfølgelig ikke straks kunne affattes, kan Kommunalbestyrelsen modsætte sig, at der i Kommunen overhovedet gives ny Adkomst paa Udfænkning af Brændevin, Vin og skattepligtigt Øl; efterhaanden som de nu bestaaende Udfækningssteder

nedlægges eller bortfalde, vil der i saa Fald i Kommunen ikke kunne beværetes med disse Drikke, saa længe Kommunalbestyrelsen modsætter sig saadant; dette er altsaa en lignende Ret som den der ved Lov 4de Februar 1871 om Politiet uden for Kjøbenhavn § 3 er til- lagt Kommunalbestyrelsen med Genhyn til de i nævnte Paragraf Lit. c. og d. omhandlede Forhold.

2) Formener Kommunalbestyrelsen ikke helt at kunne forbyde Udfænkning af spirituøse Drikke paa Beværtningssteder i Kommunen, kan den ved Vedtægt tage Bestemmelse, om i hvilket Omfang saadan Udfæknings- ret tør finde Sted, altsaa fastsætte Antallet af og Stedet, hvor slige Udfækningssteder tillades (jfr. Lov 23de Maj 1873 § 9). I Vedtægten kan derhos optages Bestemmelser om Bestaffenheden af de Lokaler, der benyttes til Udøvelse af Næringen. Vedtægten, der gælder indtil videre, stadfæstes af Indretningsministeren, der vel kan indskrænke, men ikke forøge det af Kommunalbestyrelserne foreslaaede Antal. Forandringer af Vedtægten udkræver Indretningsministeriets Samtykke, og Vedtægten omfatter alle Udfækningssteder, hvad enten disse ere knyttede til Gæstgiveri (Krohold) eller Værtshushold (Restaurations).

3) Er en Vedtægt, som i Nr. 2 omhandlet, tilvejebragt i Kommunen, og der bliver Tale om at besætte en eller flere vakante Udfækningssteder indenfor det normale Antal, er det Kommunalbestyrelsen, som tager Bestemmelse angaaende Besættelsen, dog saaledes, at saafremt Øvrigheden, der ligesom hidtil udfærdiger Adkomsten, formener, at den valgte ikke har de Egenstaber, som fordres for at erholde en saadan Adkomst, eller at Lokalerne, hvori Beværtningen agtes drevet, ikke egne sig hertil, skal den gøre Kommunalbestyrelsen opmærksom herpaa, og saafremt der ikke derefter bliver foreslaaet en efter Øvrighedens Formening kvalificeret, indstilles Sagen til Indretningsministeriets Afgørelse.

4) Da Erfaringen har lært, at man, hvor Udfækningsstedernes Antal er begrænset ved Vedtægt, undertiden kommer i Tilfælde, hvor det maa anses høist ønskeligt